

Положення про захист прав і конфіденційності пацієнта

Прийнято 45-ї Всесвітньої медичної асамблеєю,
Будапешт, Угорщина, жовтень 1993

Медичні працівники мають етичний і професійний обов'язок діяти у найкращих інтересах пацієнта в будь-який час.

Якщо медичні працівники вбачають обставини, що можуть погіршити здоров'я пацієнта, вони зобов'язані проінформувати керівництво з тією метою, щоб були зроблені попереджувальні заходи.

Якщо відповідне керівництво відмовляється вжити попереджувальних заходів, причини такого рішення повинні бути відомі медичним працівникам, що повідомляють про такі обставини. Якщо подібне пояснення не було представлено або якщо причина такого рішення виявляється непереконливою, то ці медичні працівники зобов'язані зробити подальші дії.

Подальші дії можуть спричинити конфлікт з конфіденційними положеннями трудових угод медичних працівників, і таким чином створювати соціальну, професійну та етичну дилему для медичних працівників.

У разі, якщо фінансування охорони здоров'я обмежене, бюджетні обмежувальні заходи створюють підстави для конфлікту між медичними працівниками та владою, що їх наймає, на ґрунті суперечки про достатні та необхідні медичні послуги.

Керівники установ охорони служб несуть відповідальність за реалізацію політики уряду, і можуть бути змушені приймати рішення, з якими можуть не погодитися практикуючі медичні працівники. Противникам урядової політики охорони здоров'я та її реалізації керівництвом слід спрямовувати свою критику джерелам політичних рішень або заходів з їх реалізації, які розглядаються як незадовільні.

Слід ввести узгоджені і прийнятні механізми, за допомогою яких медичні працівники можуть виражати стурбованість долею окремих пацієнтів або здоров'я суспільства без порушення умов трудової угоди.

Такі механізми повинні міститися в трудових угодах медичних працівників. Ці трудові угоди повинні підтверджувати, що етичні зобов'язання медичних працівників мають пріоритет над чисто договірними зобов'язаннями, пов'язаними з прийомом на роботу.

Особливі труднощі можуть виникнути, якщо медичні працівники запідозрять, що адміністративні рішення прийняті, виходячи із нечистоплотних міркувань - релігійних, расових чи сексуальних забобонів, або з метою отримання фінансових вигод, або якщо клінічні дослідження проводяться без відповідного етичного розгляду та контролю.

При виникненні таких питань критичні зауваження медичних працівників можуть здаватися наклепницькими або брехливими в деяких моментах і бути такими насправді. Медичні працівники повинні направляти спеціальні звернення з цих питань до відповідних професійні організації, реєстраційних або ліцензійних комітетів, для їх правового вирішення.

"Права людини і професійна відповідальність лікаря"
в документах міжнародних організацій,
видавництво "Сфера", Київ, 1999.